

der navnlig synes at være Anledning til at høre Bestemmelserne herom, eller rettere til at forandre dem derhen, at Hegnslynsmænd for Fremtiden af Communalbestyrelsen alene skulde bestilles til efter Forlangende at afgjøre de enkelte Spørgsmaal, som maatte opstaae imellem Mand og Mand angaaende Hegns Vedligeholdelse og Beskaffenhed, saaledes som det for Vandshyngsmændenes Vedkommende er bestemt i Fdgn. 29de Juli 1846 §§ 37, 40 m. fl. Efter hvad man ovenfor har anført, har Udvalget dog anseet det for rigtigst, ikke her at gaae nærmere ind paa en saadan mere almindelig, i Ordningen af den hele Hegnsmaterie tilbeels indgribende, Forandring af Hegnslynsmændenes Stilling og Virkefreds.

Hvad det andet Punkt angaaer, da har der ikke i Udvalget været deelte Meninger om, at der trænges til nye Lovbestemmelser, hvorved det kunde blive muligt at hindre den Skade, som kan forvoldes ved altfor store Hegn, navnlig ved høie og vidt sig bredende levende Hegn, for ikke at tale om de Hegn, der dannes af store Træer, navnlig Pile. Det behøver ikke nærmere at udvikles, at deslige Hegn i mange Tilfælde kunne foranledige megen og ubillig Skade, siudom for begge Raabøer, men da særligt for den ene af dem, navnlig den, hvis Jorder ligge Nord for Hegnat. Lovgivningen har utvivlsomt en Mangel i denne Henseende; den indeholder hverken Regler, hvorefter saadanne Hegn kunne fordrø begrænsede eller borttagne, eller Bestemmelser om, hvorledes Stridsspørgsmaal besangaaende kunne blive afgjorte. Sagen er imidlertid, saavidt Udvalget skjønner, forbunden med ikke liden Vanffelighed. Uden videre at overlade det til den kommunale Myndighed i hvert enkelt Tilfælde efter bedste Skjøn at give Regel for, hvor stort et Hegn maa være, hvad og hvor meget der skal borttages af et Hegn, der ansees at være for stort, osv., — saaledes som Lovforslaget tilsigter —, gaaer dog neppe an, og endmindre vilde det kunne ansees forsvarligt at give Synsmændene en saadan ubegrænset discretionair Myndighed, naar Afgjørelsen af Spørgsmaal om Hegns Beskaffenhed efter det ovenfor Anførte henlægges til Synsmændene og ikke til Sogneraad og Amtsraad. Paa

den anden Side turde det ikke blot have sine store Vanffeligheder i Loven at foreskrive bestemte og detaillerede Regler for Størrelsen af et Hegn m. v., hvorefter Synsmændene i hvert enkelt Tilfælde kunde rette deres Kjendelse, men det vilde derhos uden Tvivl være lidet heldigt, selv om det lod sig gjøre, at give deslige detaillerede, bindende Regler fælles for alle Egne af Landet, idet det formeentlig maa erkjendes, at Forholdene paa de forskjellige Steder ere meget forskjellige. Medens der i nogle Egne ikke synes at være nogen sær Grund til at favorisere de store Hegn, kan der vistnok være andre Steder, hvor det kan være af Interesse at bevare, ja endog at opelske, store levende Hegn, ikke saameget af Hensyn til den deri indeholdte Træmasse og Gjerdselsflugten, som med Hensyn til deres gavnlige Indvirkning i klimatisk Henseende, idet de give Læ, kryde Vinden o. s. v. Det lader sig fremdeles neppe benægte, at netop den Omstændighed, at Lovgivningen ikke hidtil har indeholdt indskrænkende Bestemmelser i den omhandlede Henseende, og at de Eiendomsbesiddere, der have opelsket store Hegn, hvorpaa de maastee sætte megen Priis, have kunnet støtte sig i denne Henseende paa Loven, der har opmuntret dem til, ja tilbeels paalagt dem at arbejde i Retningen af store Hegn, maa opfordre til at vise nogen Barsomhed med at give nye Lovbestemmelser, hvorefter tilstedeværende store levende Hegn imod Eierens Onske kunne fordrø bortskaffede eller dog betydeligt indskrænkede. Særligt hvor de Hegn, om hvis Indskrænkning der maatte være Spørgsmaal, tjene til Hegn omkring Haver, Gaards- eller Huuspladse, jfr. Fdgn. 1794 § 1 henimod Slutningen, sees det let, at der maa tages et billigt Hensyn til den særegne Interesse, han kan have i Bevarelsen af sine Plantninger i væsentlig usorringet Stand.

Uden Tvivl kunne endnu flere Betragtninger gjøres gjældende i denne Henseende, men allerede de anførte korte Bemærkninger ville formeentlig være tilstrækkelige til at begrunde de nedenfor følgende Hensillinger, hvorom Udvalget har forenet sig. Det er nødvendigt, at Loven, directe eller indirecte, hjemler Ret til at begrænse Hegnene og afgiver en Grund-